

врѣмя Си духождатъ десетъ самувили. *Д. S. 10, 54—55.* И тогава слазѣхъ отъ конѣтъ десет-тъ казаки, които си придружавахъ. *Тб. 18.* Десети числ. *пор.* десятый: До девет кола е иманѣ, Десети жѣлти жѣлтици. *Д. 22, 15—16.* Оженила деветъ сына, Заженила десетія. *Ч. 281.*

Дѣте с. с. Дѣтина Дѣтенце *ум.* Дѣца Дѣчица Дѣчина Дѣчурлига (*ребятишки*) *соб. мн. 1)* дитя (*обоого пола*): Самодива дом не събира Нито ти дѣца отглежда. *Д. 4, 49—50.* Копринени пелени да собере, Дѣтенце да се повие. *иб. 6, 12—13.* Много си иманѣ събрахме, Кога дѣтца немами Кому щем да ги оставим? *иб. 28, 61—63.* Царѣви-ти дѣчица. *иб. 29, 18.* Че ѣ Милица родила Родила мъжко дѣтенце. *иб. 34, 173—174.* Ала си, либе, немаме Ситни дребни дѣтчица Ни мъжко, либе, ни женско. *иб. 35, 6—8.* Мари хвърли си мъжко-то дѣте. *иб. 37, 4.* (*Стоян*) води ѣ една година, Добили (*Борянка*) ѣ мъжко дѣтенце. *иб. 43, 11—12.* Жена ми робинѣ земѣте, Със сичко тежко иманѣ И със все мъжки дѣчица. *иб. 46, 78—80.* Младо булче със дребни дѣтца. *иб. 54, 8.* При вода студѣна, Дѣ(н) си змѣйница дѣте (*дѣте*) баняха. *Д. S. 6, 64, 65.* Дугодина си Богдана дѣтѣя породѣ. *иб. 6, 73.* Град градила самовила... Що пенджери рѣдеше 'Се дѣчина отбирани. *М. 3.* Машко дете прегалено. *иб. 4.* Втора (*нарѣчница*) велитъ да го (*мѣшко дете малечко*) не земаме, Дури да сѣ дете сторитъ, Дете сторитъ до седумъ години. *иб. 17.* Триста луди дѣчина. *иб. 21.* Си грабна'а она машко дѣте. *М. 50 р. 60.* Машки си дѣца кѣпеха *иб. 61.* Богъ те убилъ, Марко Кралевикѣ! Що кайдиса н' ова лудо дете! И гробнина да ти сѣ незнаитъ. *иб. 121.* Старо губиле, младо робиле, Машки дѣчица подъ кони тапчатъ. *иб. 136.* Кога горе'а, мила майко, млади-те дѣчина, Ми блес'а, мила майко, какъ руди яганца. *иб. 224.* Кога бѣхме, мила майко, деца аджамѣ (*луди*). *иб.* Що ми го носѣтъ све юначина—потъ фесѣи-те, А девойки-те во пазуи-те, А дѣчина-та во рѣчина-та *иб. 247.* Други-отъ денъ сѣ собираетъ у момче-то около триесетъ дѣчина отъ четири до десетъ години. *М. р. 517.* Майката види, че доведено-то ѣ дѣте е кусурлиа. *Ч. 106.* „Азе ща да та напусна, Че ми си още мѣничка,—Дѣца не можешъ да глѣдашъ, Кѣща не можешъ да вѣртишъ—“ И птичка-та е мѣничка, Сѣсъ уста глѣздо увива И тя си дѣца отглѣдва“. *З. 110.* Милчо си е патилъ много пате, на право Бога, отъ селско развращени дѣчурлига, за то и бягаше отъ тѣхъ. *Зж. 111.* Тогази ты бѣше още дѣтенце (*un petit enfant*) въ обятіята на кърмилницата си. *Т. 308.* Кога бѣше още на десѣтъ години дѣте. *Р. 30.* Царица Мария дръжаше на рацѣ хубаво дѣтенце. *иб. 84.* Повѣрихъ свое-то мило дѣтенце въ невѣдци рацѣ на просты-ты бабички и врачки. *Д. Д. 1870 р. 192.* На дѣтенце (момиче) выи му давате